UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA
THÁKUROVA 3, 160 00 PRAHA 6

Katedra/Ústav: Ústav dějin křesťanského umění

Posudek oponenta/oponentky bakalářské práce

jméno oponenta/tky PhDr. Viktor Kubík, PhD.

Autor/autorka práce: Tereza Danihelková
Studijní program/obor: Obecná teorie a dějiny umění a kultury, Dějiny kře
Název práce: Ikonografie Posledního soudu v českém románském umění
Vedoucí práce: prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD.
Rozsah práce: 114.060 znaků = 63 NS

1. Kritické zhodnocení

Kritéria hodnocení	splňuje bez výhrad	splňuje s drobnými připomínkami	splňuje s výhradami	nesplňuje
A. Formální a jazyková kritéria				
Práce odpovídá rozsahovým podmínkám	☒	☐	☐	☐
Práce má odpovídající jazykovou úroveň (pravopis, stylistika)	☐	☒	☒	☐
Formální zpracování práce (celková struktura a její logičnost)	☒	☐	☐	☐
Dodržení stanovených zásad citačních pravidel; formální jednota poznámkového a kritického aparátu	☐	☒	☐	☐
Zpracování příloh	☐	☒	☐	☐
Celková typografická úprava	☐	☐	☐	☐

B. Obsahová kritéria				
Práce jasně formuluje své cíle a metodiku jejich dosažení	☐	☒	☒	☐
Práce stanovených cílů dosahuje	☐	☒	☒	☐
Práce kriticky pracuje s primárními prameny i sekundární literaturou	☐	☐	☒	☐
Autorovy/autorčiny soudy a hodnocení jsou argumentačně podloženy	☐	☐	☒	☐
Autor/ka umí pracovat s odbornou terminologií a využívá jí	☐	☐	☒	☐
V práci jsou jasně vyjádřeny dosažené cíle	☐	☐	☒	☐

2. Celkové hodnocení práce

(stručná charakteristika (v případě potřeby je možné užít zvláštní přílohy)

V přepracované variantě práce T. Danihelková odstranila větší část nedostatků vytčených dříve a splňuje tak podmínky k obhajobě. Kladem zůstává výběr tématu, základní struktura rozvrhu textu i snaha shrnout ikonograficky důležitou námětovou oblast propojením příkladů z nástěnné a knižní malby. Positivní jsou též snahy porovnávat studované náměty v obou druzích umění (zejm. s. 44, 48, 51, 55, 65-66). Odkazy na úspornou obrazovou přílohu (s nejzákladnějším materiálem) jsou průběžně zastoupeny v textu a zlepšila se též úroveň orientačních popisů studovaných děl, vč. části užívané terminologie. Předkládaná podoba práce již tvoří logický celek.
Pokud jde o prohřešky formální, zahrnují jednak četné překlepy: např. s. 10 (3.odst., 2.ř.): chybí tečka za větou; s.16 (věta za pzn.28): "...dílny se rozvíjeli..."; s.18 (ve větě s pzn.40): "...Italských tradic a Byzantského vlivu..."; s. 19 (11.ř. zdola): "...mnoho maleb nedochovala..."; s. 36 (3.ř. zdola): "...navazuje na starší (chybí "vzory")..."; s. 37 (věta s pzn.92): "...kodex napsán i iluminován v Ostrovském klášteru a byla zde uchovávána až do ..."; s. 38 (předposl. odst.): "...byla považována za dcerou Ježíše Krista..."; atd.
Za druhé lze za formální pochybení považovat některé nejasné, spíše zmatené formulace a terminologická "škobrtnutí": např. s. 21 (poč. 3.odst.): "...malba se v umění drží daleko déle než..."; s. 66 (předposl. odst.): "...jednoho samého výjevu" a zejména s. 68 (1.odst. - posl. věta + tamní 2.odst. i posl. věta závěru) - vysloveně zmatené formulace i s opakovanou chybnou terminologií (nejde o "proudy", ale "druhy umění"). Terminologie též "skřípe" na s. 18 (2.ř. zdola): ne "směry", ale opět "druhy umění". Opakující se "vlivologie" mechanicky převzatá ze starší literatury (s. 67/68).
Třetím druhem formálních nedostatků je občasný výpadek čísel stran u publikací citovaných v pzn. (např. pzn. 34).
Obsahově práce stále trpí neúplností shromážděné literatury k tématu (s. 11-14: chybí např. katalog Střední Evropa kolem r. 1000), ale především - řada z citovaných textů není autorkou používána v navazujících kapitolách. Dílčí pasáže pak postrádají patřičné odkazy na specializovanou literaturu ke zmiňovaným tématům (např. s. 16: karolínská skriptoria, exempla; s. 20: bez lit. k Náčrtníku Villarda de Honnecourt), častěji chybí odkazy na zdroje interpretací (např. s. 24), nebo na zdroj hodnocení (s. 38; 50: 1. a 3.odst.; s. 64), případně na zdroj identifikací výjevů (s.57, 62...).
Věcně je nutné též připomenout, že u řady děl knižní malby není jisté místo vzniku, které nemusí být totožné s místem "školení" (vyučení) tvůrců - např. u Gumpoldovy leg. (s. 16-17), u skup. Kodexu vyšehradského (s. 34) i Svatovítské Apokalypsy (s. 30). To vzniklo opomenutím novější literatury. Dataci Františkánské bible k r. 1300 (s. 21) asi zavinilo povrchní prolistování literatury, stejně jako připsání termínu "alternativní gotika" P.Brodskému (s. 18).Také opětovně připomínám, že náměty nástěnných maleb SM domu č.p. 102/I nejsou ve své úplnosti jednoznačně světským dílem, ale součástí onoho cyklu byla patrně též Epifanie. Určitý stupeň naivity v syntetizujících kapitolách by se autorce snáze podařilo potřít pečlivějším čtením a zapracováním novější a doplňkové literatury.
Celkově lze práci T.Danihelkové doporučit k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat jako dobrou.

3. Otázky a náměty práce k diskuzi při obhajobě

Doporučení práce k obhajobě	**doporučuji**

Návrh doporučení k obhajobě: doporučuji, nedoporučuji

Datum: 19.srpna 2016 Podpis: